

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

Rok II (VII)

WARSZAWA, dnia 15 grudnia 1958 r.

Nr 8 (86)

T R E Ś Ć

I. Renty i zaopatrzenia		Poz.	Str.	Poz.	Str.
50.	Pismo okólne nr 78/23 Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 listopada 1958 r. w sprawie wyjaśnienia niektórych przepisów o rentach dla byłych właścicieli mienia przejętego na własność Państwa		49	czasowych warunków wynagradzania pracowników zatrudnionych w pomocniczych gospodarstwach rolnych, podległych resortowi Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej	53
II. Zatrudnienie		IV. Rehabilitacja zawodowa inwalidów i przemysł ortopedyczny			
51.	Zarządzenie nr 75/18 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 28 października 1958 r. w sprawie Ochotniczych Hufców Pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej		51	53. Zarządzenie nr 71 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 9 października 1958 r. w sprawie określenia sposobu dokonywania odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w państwowych wytwórniach protez	54
III. Pomoc społeczna		V. Komunikaty			
52.	Zarządzenie nr 73/7 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 października 1958 r. w sprawie uzupełnienia załącznika do zarządzenia nr 21/3 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 3 kwietnia 1958 r. znak: Sg. 11-12.58 w sprawie zmiany dotych-			54. Komunikat o aktach normatywnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim	54
				55. Komunikat o aktach normatywnych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej nie ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym	54

I. RENTY I ZAOPATRZENIA

50.

PISMO OKÓLNE Nr 78/23 MINISTERSTWA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ ZARZĄD RENT

z dnia 10 listopada 1958 r. Znak: Un 536-1 58

w sprawie wyjaśnienia niektórych przepisów o rentach dla byłych właścicieli mienia przejętego na własność Państwa.

Szczegółowe przepisy w sprawie rent dla byłych właścicieli przedsiębiorstw, nieruchomości rolnych i leśnych, aptek i taboru żeglugi śródlądowej przejętych na własność Państwa oraz dla członków rodzin tych właścicieli zawierają wymienione niżej akty prawne. Pismo zaś niniejsze zawiera wyjaśnienia tylko tych przepisów, które mogą budzić wątpliwości przy ich wykonywaniu.

I. Wyjaśnienia dotyczące rent dla byłych właścicieli przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa oraz dla członków ich rodzin.

1. 1. Artykuł 12 ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. o uregulowaniu stanu prawnego mienia pozostającego pod zarządem państwowym (Dz. U. Nr 11, poz. 57) wprowadza dla byłych właścicieli przedsiębiorstw przejętych na podstawie wymienionej ustawy na własność Państwa prawo do renty inwalidzkiej (a nie starczej), a dla członków rodzin tych osób — prawo do renty rodzinnej.

Prawo do tych rent przysługuje z tytułu przejęcia na własność Państwa bez odszkodowania:

a) przedsiębiorstw wymienionych w art. 2 powołanej ustawy,
b) zakładów elektrycznych, przedsiębiorstw i innego mienia, o których mowa w art. 17 tej ustawy.

1. 2. Prawo do rent przewidzianych w art. 12 ustawy wymienionej w pkt. 1. 1. nie przysługuje natomiast byłym właścicielom przedsiębiorstw lub innych przedmiotów majątkowych przejętych na własność Państwa lub we władanie państwowych jednostek organizacyjnych na podstawie innych przepisów szczególnych, aniżeli wymienione w art. 1 lub art. 17 pkt. 1 tej ustawy, np.: ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 3,

poz. 17) dekretu z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. z 1952 r. Nr 4, poz. 31).

1. 3. Szczegółowe przepisy co do zasad przyznawania, ustalania wysokości i wypłaty rent oraz trybu postępowania zawiera rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 8 kwietnia 1958 r. w sprawie rent dla byłych właścicieli przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa oraz członków ich rodzin (Dz. U. Nr 20, poz. 91).

2. 1. Jednym z zasadniczych dowodów, które zainteresowany obowiązany jest dołączyć do wniosku o przyznanie renty (§ 8 rozporządzenia, o którym mowa w pkt. 1. 3.), jest odpis orzeczenia właściwego ministra, które w myśl art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. jest podstawą do ujawnienia w księgach wieczystych, rejestrze handlowym lub innych rejestrach publicznych przejścia prawa własności przedsiębiorstwa na Państwo. Orzeczenie, o którym mowa, winno zawierać podstawę prawną przejęcia przedsiębiorstwa lub innego mienia na własność Państwa.

2. 2. Jeżeli zainteresowany zamiast wymienionego w pkt. 2. 1. odpisu orzeczenia, którego wydanie ulega zwłoczce z przyczyn od zainteresowanego niezależnych, przedstawi zaświadczenie właściwego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) stwierdzające, że nastąpiła odmowa zwrotu przedsiębiorstwa i że przejęcie tego przedsiębiorstwa lub innego mienia na własność Państwa nastąpiło na podstawie art. 2 lub 17 ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. może mu być przyznana zaliczka na poczet przewidzianej renty, jeśli spełnione są pozostałe warunki do renty. Do przedstawienia właściwego dokumentu należy zainteresowanemu wyznaczyć termin nie dłuższy niż 6 miesięcy licząc od daty wydania decyzji przyznającej zaliczkę a sprawę zaterminować.

2. 3. Jeżeli z orzeczenia lub zaświadczenia (pkt. 2. 1. i 2. 2) nie wynika, że zainteresowany miał udział we własności przedsiębiorstwa co najmniej w 50% lub, że miał mniejszy udział lecz jednocześnie w tym przedsiębiorstwie pracował (§ 5 ust. 1 rozporz.), wówczas zainteresowany powinien te okoliczności udowodnić innymi dokumentami.

3. 1. Przepisy wymienione w pkt. 1. 1. i 1. 3. nie przewidują prawa do rent starczych. Byłymi właścicielami przedsiębiorstw, którzy osiągnęli wiek uprawniający do renty starczej traktuje

się na równi z inwalidami II grupy (nie zachodzi więc potrzeba określenia dla tych osób grupy inwalidzkiej przez komisję lekarską do spraw inwalidztwa i zatrudnienia).

5. 2. Artykuł 40 dekretu o p.z.e. w sprawie ustalania ponownie prawa do renty inwalidzkiej lub jej wysokości nie został powołany w § 10 rozporządzenia wymienionego w pkt. 1. 3, jednakże z samej zasady art. 12 ustawy, ustalającej, że b. właścicielom przysługuje prawo do renty „przewidzianej w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin” oraz z powołania w § 10 tego rozporządzenia przepisu art. 17 dekretu o p.z.e. wynika, że prawo do renty inwalidzkiej lub jej wysokość ulega ponownemu ustaleniu w razie stwierdzenia (na wniosek lub z urzędu) przez komisję lekarską istotnej zmiany w inwalidztwie osoby uprawnionej.

Jeżeli zatem zainteresowany zaliczony z urzędu z powodu ukończenia wieku do II grupy inwalidów wystąpił z wnioskiem o przyznanie renty w wysokości określonej dla I grupy inwalidów, należy zarządzić zbadanie go przez komisję lekarską w celu ustalenia grupy inwalidów.

Jeżeli osoba uprawniona do renty przewidzianej dla inwalidów III grupy ukończy wiek starczy, należy na jej wniosek ustalić ponownie wysokość renty (II grupa inwalidów).

5. 3. Warunek inwalidztwa lub ukończenia wieku starczego wymieniony w § 2, pkt. 3 rozporządzenia, o którym mowa w pkt. 1. 5, należy uważać za spełniony również wówczas, gdy powstanie inwalidztwa lub osiągnięcie wieku starczego nastąpiło po przejściu przedsiębiorstwa na własność Państwa. Sprawa o renty inwalidzkie załatwiona odmownie z powodu braku inwalidztwa lub nieosiągnięcia wieku starczego podlega na wniosek byłego właściciela ponownemu rozpatrzeniu na ogólnych zasadach ustalonych w przepisach o postępowaniu rentowym jeżeli omawiany warunek został później spełniony.

4. 1. Za uprawnionych do renty rodzinnej w myśl art. 12 ustawy z dnia 25 lutego 1958 r. należy uważać członków rodziny b. właściciela przedsiębiorstwa, który zmarł po przejściu przedsiębiorstwa na własność Państwa i na którego imię wydane zostało orzeczenie o przejściu. Jeżeli śmierć właściciela nastąpiła przed przejściem przedsiębiorstwa na własność Państwa, tj. przed dniem wejścia w życie ustawy (8 marca 1958 r.) członkowie jego rodziny stali się na podstawie prawa spadkowego współwłaścicielami przedsiębiorstwa i z tego tytułu mogą oni ubiegać się tylko o rentę inwalidzką na warunkach określonych dla byłych właścicieli.

4. 2. W przypadkach, gdy po byłym właścicielu przedsiębiorstwa zmarłym między datą faktycznego przejścia przedsiębiorstwa pod zarząd państwowy, a datą upaństwowienia przedsiębiorstwa pozostali dzieci, które nie spełniają warunków uzasadniających prawo do renty inwalidzkiej, jednakże dzieci te miałyby warunki do renty rodzinnej, gdyby śmierć ich żywiciela nastąpiła po przejściu przedsiębiorstwa na własność Państwa, należy przed wydaniem odmownej decyzji nadesłać sprawę Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej do wglądu.

5. 1. Renty i dodatki przewidziane dla byłych właścicieli przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa oraz dla członków rodzin tych właścicieli należy po stwierdzeniu do nich prawa wypłacać od dnia powstania prawa, jednakże za okres nie dłuższy niż 3 miesiące wstecz od dnia zgłoszenia wniosku i nie wcześniej niż od dnia wejścia w życie ustawy, tj. od dnia 8 marca 1958 r., jeżeli osoby te nie pobierały w tym czasie świadczeń od zarządców państwowych. Osobom, które na podstawie dotychczasowych zarządzeń pobierały świadczenia z tytułu przejścia ich przedsiębiorstw pod zarząd państwowy, renty przysługują od daty zaprzestania wypłaty dotychczasowych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 czerwca 1958 r.

5. 2. Renty przysługujące za czas od dnia 30 czerwca 1958 r. należy ustalić w wysokości przewidzianej dekretem z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1955 r. Nr 45, poz. 200) wraz z dodatkiem dla rencistów nie pracujących i nie posiadających poza rentą dochodu z innych źródeł (jeżeli rencista pracuje lub posiada dochody z innych źródeł, nie ma w ogóle prawa do renty).

II. Wyjaśnienia dotyczące rent dla byłych właścicieli niektórych nieruchomości rolnych i leśnych przejętych na własność Państwa oraz dla członków ich rodzin

6. 1. W myśl art. 10 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych oraz uporządkowaniu niektórych spraw, związanych z przeprowadzeniem reformy rolnej i osadnictwa rolnego (Dz. U. Nr 17, poz. 71) byli właściciele

nieruchomości rolnych i leśnych przejętych na własność Państwa są uprawnieni do renty starczej lub inwalidzkiej, a członkowie ich rodzin — do renty rodzinnej. Podstawę prawną przejścia nieruchomości rolnej lub leśnej, szczegółowe przepisy co do zasad przyznawania, ustalania wymiaru i wypłaty rent oraz trybu postępowania określa rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 21 czerwca 1958 r. w sprawie rent dla byłych właścicieli niektórych nieruchomości rolnych i leśnych przejętych na własność Państwa (Dz. U. Nr 45, poz. 211).

6. 2. Zwraca się uwagę, że art. 10 ustawy wymienionej w pkt. 6. 1. nie obejmuje byłych właścicieli lub współwłaścicieli nieruchomości ziemskich przejętych na cele reformy rolnej na podstawie art. 2 dekretu z dnia 6 września 1941 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. z 1945 r. Nr 3, poz. 13). Uprawnienia tych osób do zaopatrzenia normuje nadal art. 17 wymienionego dekretu oraz wydane w tym zakresie zarządzenia. Zaopatrzenia wymienionym osobom przyznaje nadal Ministerstwo Rolnictwa (wojewódzki organ administracji rolnej) i zleca ich wypłatę właściwym wydziałom zatrudnienia i spraw socjalnych.

6. 3. Dowodem przejścia nieruchomości rolnej na własność Państwa na podstawie przepisów wymienionych w § 1 rozporządzenia z dnia 21 czerwca 1958 r. jest orzeczenie (zaświadczenie) właściwego organu administracji rolnej prezydium powiatowej rady narodowej, a nieruchomości leśnej — orzeczenie (zaświadczenie) właściwego rejonu lasów państwowych (art. 9, ust. 3 ustawy z dnia 12 marca 1958 r.).

6. 4. Odpis orzeczenia lub zaświadczenia, o którym mowa w pkt. 6. 3. osoba zainteresowana obowiązana jest dołączyć do wniosku o przyznanie renty. Gdyby na podstawie orzeczenia nie można było ustalić obszaru nieruchomości przysługującej na zainteresowaną osobę lub jej zmarłego żywiciela (§ 5 rozporządzenia, o którym mowa w pkt. 6. 1.) osoba zainteresowana powinna obszar przejętej na własność Państwa nieruchomości udowodnić innymi dokumentami.

7. Wviaśnienia zawarte w pkt. 3. 2. 3. 3. 4. 1. i 4. 2 niniejszego pisma mają analogiczne zastosowanie przy ustalaniu uprawnień do renty dla byłych właścicieli nieruchomości rolnych i leśnych przejętych na własność Państwa.

8. 1. Renty i dodatki przewidziane dla byłych właścicieli nieruchomości rolnych i leśnych oraz dla członków ich rodzin przysługują od dnia powstania prawa do tych świadczeń, jednakże za okres nie dłuższy niż 3 miesiące wstecz od dnia zgłoszenia wniosku i nie wcześniej niż od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 12 marca 1958 r., tj. od dnia 5 kwietnia 1958 r.

8. 2. Wviaśnienia zawarte w pkt. 5. 2. niniejszego pisma mają analogiczne zastosowanie do byłych właścicieli nieruchomości rolnych i leśnych oraz do członków ich rodzin.

III. Wyjaśnienia w sprawie rent dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa oraz dla członków ich rodzin

7. Z mocą od dnia 1 lipca 1958 r. weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1958 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa oraz członków ich rodzin (Dz. U. Nr 47, poz. 231). W myśl tego rozporządzenia osobom, które w dniu 30 czerwca 1958 r. pobierały zaopatrzenie na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa (Dz. U. z 1952 r. Nr 15, poz. 92 z późniejszymi zmianami) przysługują z urzędu począwszy od dnia 1 lipca 1958 r. zamiast dotychczasowych zaopatrzeń renty inwalidzkiej lub rodzinnej określone w wymienionym rozporządzeniu z dnia 18 lipca 1958 r.

IV. Wyjaśnienia w sprawie rent dla byłych właścicieli i dzierżawców taboru żeglugi śródlądowej przejętego na własność Państwa oraz dla członków ich rodzin

10. 1. Z mocą od dnia 1 lipca 1958 r. weszło w życie rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 września 1958 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców taboru żeglugi śródlądowej przejętego na własność Państwa oraz dla członków ich rodzin (Dz. U. Nr 55, poz. 270).

W myśl tego rozporządzenia osobom, które pobierają renty na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lutego 1955 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców taboru żeglugi i śródlądowej przejętego na własność Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 38) przysługują z urzędu począwszy od dnia 1 lipca

1958 r. zamiast dotychczasowych zaopatrzeń renty inwalidzkiej lub rodzinnej określone w wymienionym rozporządzeniu z dnia 1 września 1958 r.

10. 2. W myśl § 1 ust. 2 oraz § 2 ust. 2 rozporządzenia z dnia 1 września 1958 r. (Dz. U. Nr 55, poz. 270) o renty inwalidzkiej lub rodzinnej określone w tym rozporządzeniu mogą ubiegać się również byli właściciele i dzierżawcy taboru żegluga śródlądowej przejętego na własność Państwa oraz członkowie ich rodzin, którzy do dnia wejścia w życie wymienionego rozporządzenia nie zgłosili wniosku o zaopatrzenie.

Rentę inwalidzką lub rodzinną tym osobom należy przyznać, jeżeli spełnione są warunki określone w dekreście z dnia 2 lutego 1955 r. o przejściu taboru żegluga śródlądowej na własność Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 36) oraz w wymienionym rozporządzeniu z dnia 1 września 1958 r. Prawo do renty w myśl tych przepisów przysługuje:

a) byłym właścicielom i współwłaścicielom oraz dzierżawcom i współdzierżawcom, których udział we własności lub dzierżawie przejętego na własność Państwa taboru wynosił co najmniej 50%, jeżeli przed przejściem taboru pod zarząd państwowy lub na własność Państwa wykonywali czynności szyperskie oraz byli inwalidami w dniu przejścia taboru na własność Państwa,

b) członkom rodzin osób wymienionych pod lit. a), jeżeli zmarły żywiciel w chwili śmierci pobierał rentę (zaopatrzenie) albo był do tej renty uprawniony oraz gdy członkowie rodziny spełniają osobiste warunki określone w dekreście o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym.

V. Wyjaśnienia wspólne

11. 1. Za podstawę wymiaru wszystkich rodzajów rent, o których mowa w pkt. 1--10 niniejszego pisma, przyjmuje się kwotę 500 zł niezależnie od tego, czy osoba zainteresowana była kiedykolwiek zatrudniona najemnie, czy też nie. Sprawę tę reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1958 r. w sprawie podstawy wymiaru renty dla osób, których przedsiębiorstwa lub nieruchomości rolne przejęte zostały na własność Państwa (Dz. U. Nr 20, poz. 88), § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1958 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa oraz członków ich rodzin (Dz. U. Nr 47, poz. 231) oraz § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 września 1958 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców taboru żegluga śródlądowej przejętego na własność Państwa (Dz. U. Nr 55, poz. 270).

11. 2. Przy ustalaniu wysokości rent dla byłych właścicieli przedsiębiorstw, nieruchomości rolnych i leśnych albo byłych właścicieli i dzierżawców aptek lub taboru żegluga śródlądowej przejętych na własność Państwa oraz dla członków rodzin tych osób należy analogicznie stosować przepisy dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o p.z.e. (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) określające minimum rent, jeżeli rencista nie jest zatrudniony i nie posiada dochodu z innych źródeł. W związku z tym, biorąc pod uwagę kwotę stanowiącą podstawę wymiaru tych rent (pkt. 11.1.), renty przysługujące od dnia 1 lipca 1958 r. wraz z dodatkami z wyjątkiem dodatków wymienionych w pkt. 11. 3. niniejszego pisma wyniosą miesięcznie:

- 500 zł dla osoby uprawnionej do renty starczej,
- 600 zł dla osoby zaliczonej do I grupy inwalidów,
- 500 zł dla osoby zaliczonej do II grupy inwalidów,
- 260 zł dla osoby zaliczonej do III grupy inwalidów, z zastrzeżeniem pkt. 11. 4.
- 360 zł łącznie dla osób uprawnionych do renty rodzinnej.

11. 3. Kwoty rent określone w pkt. 11. 2 nie obejmują:

- dodatków dla żon, dzieci, wnuków i rodzeństwa,
- kwot podwyżki do renty rodzinnej, o których mowa w art. 52, ust. 3 i 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o p.z.e. (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) oraz
- kwot podwyżki przewidzianej dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek z tytułu samodzielnego kierowania apteką (§ 1, ust. 3 rozporządzenia z dnia 18 lipca 1958 r.).

11. 4. Jeżeli byłym właścicielem lub dzierżawcą taboru żegluga śródlądowej przejętego na własność Państwa, zaliczony do III grupy inwalidów pobierał zaopatrzenie na podstawie dotychczasowych przepisów w kwocie 286 zł miesięcznie, jego renta inwalidzka przyznana na podstawie rozporządzenia z dnia 1 września 1958 r. (Dz. U. Nr 55, poz. 270) nie może być niższa od kwoty zaopatrzenia wypłacanego w dniu 30 czerwca 1958 r., chyba że zachodzą okoliczności powodujące obniżenie albo zawieszenie prawa do renty.

12. Od decyzji właściwego wydziału zatrudnienia i spraw socjalnych przysługuje osobie zainteresowanej prawo wniesienia skargi do sądów ubezpieczeń społecznych.

Dyrektor Zarządu Rent:
K. Niementowski

II. ZATRUDNIENIE

51.

ZARZĄDZENIE Nr 75/18

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 28 października 1958 r. Znak: 3270/7001

w sprawie Ochotniczych Hufców Pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej

W wykonaniu § 11 ust. 2 uchwały Nr 201/58 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie organizowania i pracy Ochotniczych Hufców Pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej (Monitor Polski Nr 56, poz. 322) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organa właściwe do spraw zatrudnienia prezydium wojewódzkich (miejskich, powiatowych) rad narodowych, na których terenie działania znajdują się zakłady pracy, zatrudniające Ochotnicze Hufce Pracy (OHP), — zobowiązane są do przeprowadzania w miarę potrzeby w czasie trwania turnusu Ochotniczego Hufca Pracy protokólnych kontroli tych zakładów w zakresie warunków pracy, płacy, kulturalno-bytowych itp. uczestników OHP.

2. Podstawą kontroli są postanowienia „Umowy o wykonaniu pracy na rzecz Wykonawcy przez Ochotnicze Hufce Pracy” zawartej między Komendą Główną OHP a właściwym wykonawcą, zatrudniającym OHP, której egzemplarze znajdują się w posiadaniu Komendy Hufca (wzór umowy stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia).

3. W przypadku stwierdzenia nieprzestrzegania przez wykonawcę postanowień umowy, o której mowa w ust. 2, należy interweniować u kierownictwa wykonawcy, zatrudniającego OHP, lub w jednostce nadrzędnej, której podlega wykonawca, bądź też w odpowiednich wydziałach prezydium wojewódzkiej rady narodowej, jeśli nieprzestrzeganie postanowień umownych wynikało z wadliwej działalności jednostek organizacyjnych, nadzorowanych przez prezydium rad narodowych.

4. W przypadku bezskuteczności interwencji całość sprawy wraz z protokołem kontroli należy przekazać do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 2. Organa właściwe do spraw zatrudnienia prezydium wojewódzkich (miejskich, powiatowych) rad narodowych, na których terenie działania ogniwa terenowe Związku Młodzieży Socjalistycznej lub Związku Młodzieży Wiejskiej prowadzą werbunek do OHP, są zobowiązane do udzielania aktywnej pomocy w rekrutacji młodzieży, w szczególności przez:

- informowanie zgłaszającej się do organów zatrudnienia młodzieży męskiej w wieku 18—24 lat (w wyjątkowych, społecznie uzasadnionych przypadkach także w wieku 16—17 lat) o możliwości podjęcia pracy w OHP;
- współdziałanie z terenowymi ogniwami ZMS i ZMW przy prowadzeniu propagandy werbunku młodzieży do OHP, kolportowaniu materiałów propagandowych, ogłaszaniu komunikatów informacyjnych przez radiowęzły itp.

§ 3. 1. Organa właściwe do spraw zatrudnienia prezydium powiatowych (miejskich) rad narodowych, na których terenie działania jest prowadzony werbunek młodzieży do OHP, wydają bilety kredytowane uczestnikom OHP na przejazd do miejsca pracy.

2. Organa właściwe do spraw zatrudnienia, na których terenie są zatrudnione OHP wydają ich uczestnikom po zakończeniu pracy bilety kredytowane na przejazd do stałych miejsc zamieszkania lub do miejsca nowej pracy.

3. Bilety kredytowane wydaje się wyłącznie na podstawie pisemnego zgłoszenia ogniwa ZMS (ZMW) prowadzącego werbunek lub w przypadku zakończenia lub zmiany miejsca pracy — komendy OHP.

§ 4. Wyniki rekrutacji do OHP (na podstawie wydanych biletów kredytowanych) należy podawać w sprawozdaniach Zwl, zgodnie z obowiązującymi przepisami, wymieniając zakłady pracy i liczby uczestników OHP do nich kierowanych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister:
St. Zawadzki

**Załącznik do zarządzenia Nr 75/18
Ministra Pracy i Opieki Społecznej
Poz. 51
U M O W A**

Dnia 19 ... roku w pomiędzy
Komendą Główną Ochotniczych Hufców Pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej, z siedzibą w Warszawie, ul. Smolna 40, działającą przez i określoną w dalszym ciągu jako „OHP ZMS” oraz przedsiębiorstwem jako wykonawcą budowy w mającym swą siedzibę w i działającym zgodnie ze swym statutem przez:

- 1)
- 2)

zawarta została Umowa o wykonywaniu pracy na rzecz Wykonawcy przez **Ochotnicze Hufce Pracy ZMS**, następującej treści:

§ 1

Przedmiotem umowy jest udział OHP w budowie przez Wykonawcę obiektu w w sile hufca(ów) tj. łącznie w ilości uczestn.

OHP wykonywać winny na podstawie nin. umowy następujące rodzaje prac na rzecz Wykonawcy

Użycie ich do innych prac wymaga zgody Komendanta Głównego OHP. Udział uczestników poniżej lat 18 wymaga zgody Wykonawcy.

§ 2

Umowa niniejsza została zawarta na czas od dnia do dnia po czym wygasa automatycznie, bez potrzeby jej wypowiedziania.

§ 3

OHP wykonywać będą prace na rzecz Wykonawcy na terenie określonym ściśle na szkicu stanowiącym zał. Nr 1 do umowy.

Miejsce zakwaterowania OHP znajdować się będzie w i obejmować będzie m².

Zmiany miejsca pracy OHP lub ich zakwaterowania nastąpić mogą jedynie na podstawie pisemnej zgody Komendanta Głównego OHP.

Koszt takich zmian pokrywa w całości Wykonawca.

§ 4

Odległość miejsca zakwaterowania OHP od miejsca pracy nie może przekraczać w jedną stronę 3-ch km. W razie większej odległości obowiązuje Wykonawcę przewóz uczestników Hufca do miejsca pracy i z powrotem, własnym, przystosowanym do przewozów osobowych transportem.

Czas dojścia i powrotu z pracy do lub od punktu obranego na plac budowy z ewentualnymi dojazdami nie powinien przekraczać w obie strony łącznie 1½ godziny.

§ 5

W przypadku gdy Wykonawca nie będzie miał dostatecznego frontu pracy dla OHP względnie wystarczających czy też odpowiednich narzędzi pracy — może Komendant Główny OHP w porozumieniu z organem zwierzchnim Wykonawcy skierować hufiec (hufce) objęty nin. umową do pracy u innego Wykonawcy, przy czym wszelkie związane z tym koszty obciążają Wykonawcę, kontrahenta nin. umowy.

§ 6

Przestoje, wyniki wskutek zaniedbania Wykonawcy w przypadkach określonych w § 5 — obciążają go w całości. Winien on w tych wypadkach wypłacić uczestnikom hufca wynagrodzenie w/g dniówkowych stawek w wysokości określonej zgodnie z § 7.

§ 7

Warunki pracy i płacy uczestników hufca określają: stanowiące załączniki do niniejszej umowy.

Stawki płac uczestników ustali przedsiębiorstwo zgodnie z obowiązującymi przepisami na ogólnych zasadach z tym, że w skład komisji kwalifikacyjnej dla ustalenia zaszerogowania uczestników wchodzi przedstawiciel hufca. Uczestnicy hufca, **nie wyłączając kadry**, mogą otrzymywać premię i nagrody, przyznawane innym pracownikom Wykonawcy, zatrudnionym na tym samym obiekcie.

§ 8

Strony będą dążyć do tego, by przez zapewnienie uczestnikom hufca jak najlepszych warunków bytowych, oraz pracy i płacy, jak również przez właściwy poziom szkolenia zawodowego i ideowego — wyrobić w młodzieży, skupionej w OHP socjalistyczny stosunek do pracy i mienia społecznego.

§ 9

Na Wykonawcy ciąży obowiązek nieodpłatnego dostarczenia OHP (tj. uczestnikom i kadrze hufca) pełnego zakwaterowania w/g norm w OHP, środków higieny osobistej, odzieży roboczej i ochronnej w/g układu zbiorowego i właściwych narzędzi pracy oraz odpłatnie wyżywienia.

Szczegółowy zakres obowiązków Wykonawcy w tym zakresie — określa wspólna instrukcja organizacyjna, podpisana przez strony.

§ 10

Wykonawca odpowiada za odpowiednie zabezpieczenie rejonu zakwaterowania przed kradzieżą i pożarem, za właściwy stan urządzeń sanitarnych w kwaterach oraz magazynowania i konserwacji środków żywności, za zapewnienie hufcowi możliwości korzystania odpłatnie z usług fryzjera, nieodpłatnie z gorącej kąpieli — przynajmniej raz w tygodniu.

§ 11

Normę żywienia dla uczestnika OHP ustala się w wysokości obowiązującej w wojsku zasadniczej należności żywnościowej żołnierskiej. W wypadku gdy praca odbywa się w warunkach szkodliwych lub jest szczególnie uciążliwa Komenda Główna OHP w porozumieniu z Ministrem Zdrowia może przyznać dodatek do tej normy w wysokości dodatku dla ciężko pracujących, przysługującego w wojsku.

§ 12

Wykonawcę obowiązuje zorganizowanie dla hufca oddzielnej stołówki oraz magazynu żywnościowego.

Cały personel dla tego celu potrzebny przyjmuje na własny rachunek Wykonawca.

Wariant I — Personel ten oddaje Wykonawca pod kierownictwo ognii OHP.

Wariant II. Personel ten pod nadzorem i kontrolą również organów OHP, które uprawnione są do sprawdzania, czy organa Wykonawcy przestrzegają zasad ustalonych instrukcją organizacyjną.

§ 13

Wykonawca zobowiązany jest do całodziennego żywienia uczestników hufca.

Wykonawca zobowiązany jest do dowożenia wszelkich produktów, narzędzi pracy, przedmiotów szkoleniowych i służących rozrywkom kulturalnym i sportowym do miejsca zakwaterowania hufca własnym transportem i kosztem.

Na Wykonawcy ciąży obowiązek zapewnienia możliwie w szerokim zakresie uczestnikom hufca godziwych rozrywek kulturalnych jak np. szachy, warcaby, radio, telewizor, rzutnik, siatkówka, koszykówka, tenis stołowy wraz z pomieszczeniami względnie odpowiednimi boiskami.

§ 14

Dla chorych winien Wykonawca zapewnić odpowiednią dietę wg wskazań lekarza właściwego dla hufca.

Dla przewozu chorych do ambulatoriów specjalistycznych i szpitali winien Wykonawca dostarczyć odpowiedniego transportu sanitarnego. Przewozy takie obowiązują Wykonawcę na podstawie skierowania lekarza hufca.

§ 15

Przydział, odbiór, pranie i konserwacja odzieży roboczej i ochronnej dla OHP oraz pranie i konserwacja odzieży wyjściowej, obciąża w całości Wykonawcę, który winien przydzielić na ten cel odpowiednie pomieszczenia, należycie zabezpieczone, z których będzie wydawana odzież powyższa przez pracowników Wykonawcy.

§ 16

Wykonawca zorganizuje przeszkolenie zawodowe uczestników hufca, w celu zapoznania ich z pracami objętymi nin. umową. Szkolenie to odbywać się winno w godzinach pracy i mieć charakter praktycznego przysposobienia do zawodu. W szczególności ciąży na Wykonawcy obowiązek dokładnego przeszkolenia uczestników hufca w zakresie obsługi maszyn, mechanicznych narzędzi pracy, czy też zwierząt, jeżeli uczestnicy mają wykonywać te prace.

§ 17

Uczestnik podlega obowiązkowi ubezpieczenia społecznego przez Wykonawcę na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym pracowników oraz ubezpieczeniu od następstw nieszczęśliwych wypadków (PZU) jeżeli do tego rodzaju ubezpieczenia zobowiązany jest Wykonawca w stosunku do innych pracowników tych samych kategorii.

§ 18

Na Wykonawcy ciąży obowiązek przydzielenia w rejonie zakwaterowania hufca odpowiednich pomieszczeń na gabinet lekarski, izbę chorych, ambulatorium i przechowalnię leków, jak również dowiezienie na miejsce zarówno kadry lekarsko-sanitarnej jak i środków leczniczych.

§ 19

Uczestnicy hufca będą pracować w kolektywach, organizowanych przez hufce w porozumieniu z Wykonawcą, pod kierownictwem i nadzorem jego pracowników. Wykonawca winien każdej grupie samodzielnie pracujących uczestników hufca przydzielić wykwalifikowanego robotnika lub majstra, mogącego pracującym zapewnić nadzór oraz przysposobienie do zawodu. Uczestnicy hufca obowiązani są podporządkować się poleceniom Wykonawcy na placu budowy.

W przypadku niepodporządkowania się uczestnika poleceniom Wykonawcy lub naruszeniu regulaminu pracy, kierownictwo hufca na żądanie Wykonawcy po przeprowadzeniu stosownych dochodzeń zastosuje odpowiednie środki dyscyplinarne, łącznie aż do zwolnienia z hufca.

§ 20

Czas pracy na rzecz Wykonawcy ustala się na 8 godzin dziennie, w soboty 6 godzin, tygodniowo w wymiarze 46 godzin, chyba że przepisy szczególnie przewidują w określonych przypadkach krótszy czas pracy. Do czasu pracy wlicza się zgodnie z obowiązującymi przepisami czas obowiązkowego szkolenia prowadzonego przez Wykonawcę, a dla młodocianych czas dokształcania się. Przedłużenie czasu pracy może nastąpić jedynie w wyjątkowych przypadkach przewidzianych przepisami prawa pracy, za zgodą Komendy Hufca. Dopuszczalne jest zatrudnianie uczestników w dwóch zmianach dziennie.

§ 21

Osoby upoważnione przez Wykonawcę do kierowania pracą uczestników hufca w kolektywach pracy prowadzić będą zapisy wykonanej pracy. Te zapisy stanowić będą podstawę do obliczenia zarobków uczestników hufca, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Zapisy, wycieczki i listy płac są jawne i podlegają wglądowi ze strony uczestników.

§ 22

Wypłata wynagrodzenia uczestnikom winna następować w terminach miesięcznych w/g obowiązujących wykonawcę w stosunku do innych pracowników przedsiębiorstwa list płac które podpisują: Kierownik robót w danym kolektywie pracy i Komendant Hufca OHP.

§ 25

Uczestnik odpowiada za przydzielone mu narzędzia pracy, za odzież roboczą, ochronną i wyjściową, za pomoce szkolne i naukowe, za przedmioty kulturalne czy też sportowe, oddane mu do używania.

§ 24

Kadrę Hufca zobowiązany jest Wykonawca objąć zakwaterowaniem w osobnych pomieszczeniach, lecz w miejscu zakwaterowania hufca. Nadto przydzielić dla użytku kierownictwa hufca odpowiednie pomieszczenie na biura hufca.

§ 25

Wykonawca zgadza się by organa OHP przebywały razem z młodzieżą w miejscu jej pracy i nadzorowały jej wykonywanie z punktu widzenia wypełniania przez uczestników ich ochotniczych zobowiązań społecznych. Nadto, by Komendy OHP nadzorowały wykonywanie obowiązków umownych przez organa Wykonawcy. Wszelkie dostrzeżone uchybienia winny być Wykonawcy komunikowane przez komendę hufca, a wszelkie spory odnośnie realizacji niniejszej umowy należy załatwiać na szczeblach:

Kierownictwo Hufca — Kierownictwo odcinka robót Wykonawcy.

Komendant Zgrupowania — Kierownictwo Przedsiębiorstwa.
Komenda Główna OHP — Ministerstwo, właściwe dla nadzoru nad Wykonawcą lub inną jednostką nadrzędną wyznaczoną przez Ministerstwo.

Spory w tym trybie niezadowolone podlegają rozpatrzeniu przez sądy rzeczowo właściwe w Warszawie.

§ 26

W razie zapoznania przez uczestnika z tytułu roszczeń wynikających z umowy między uczestnikiem a OHP — Wykonawcą zobowiązany będzie wykonać zobowiązania płatnicze wynikające z ewentualnego wyroku sąsądzącego, a w każdym razie wstąpić w spór, po zawezwaniu go przez OHP (interwencja główna) i prowadzić go we własnym imieniu.

§ 27

Wszelkie zmiany i uzupełnienia niniejszej umowy zyskują ważność jedynie wtedy, gdy nastąpiły w formie pisemnej.

§ 28

Wszelkie załączniki niniejszej umowy stanowią jej integralną część składową.

Obowiązująca Klauzula do umowy między Komendą Główną OHP ZMS a Wykonawcą

Dla rejonów o specjalnie trudnych warunkach można w umowie umieścić klauzulę następującą:

„W razie niesprzyjających warunków atmosferycznych uniemożliwiających w g. oceny Wykonawcy wykonywanie prac, Wykonawca zobowiązany jest do poniesienia kosztów żywienia uczestników za okres przerwy.

Klauzula ta traci ważność, jeżeli dla danego rejonu wprowadzone zostaną specjalne dodatki do płacy”.

Podpisy stron

III. POMOC SPOŁECZNA

52.

ZARZĄDZENIE Nr 73/7

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 30 października 1958 r. znak: Sg. 11-12/58

w sprawie uzupełnienia załącznika do zarządzenia nr 21/3 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 3 kwietnia 1958 r. znak: Sg. 11-12/58 w sprawie zmiany dotychczasowych warunków wynagradzania pracowników zatrudnionych w pomocniczych gospodarstwach rolnych, podległych resortowi Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 1

W załączniku nr 1 w § 3 po punkcie „b” dodaje się zdanie w brzmieniu: „W gospodarstwach posiadających wszystkie bez wyjątku krowy rasy czerwonopolskiej, dla ustalenia czy spełniony został warunek do przyznania premii, przewidzianych w punktach a i b (średnia roczna wydajność od 1 krowy) oraz dla obliczenia wysokości przysługujących premii należy ilość udojonego mleka w roku poprzednim i w roku, za który przypadać będzie premia, przemnożyć przez współczynnik — 1,2”.

§ 2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 stycznia 1958 roku.

Minister:
wz. T. Kochanowicz

IV. REHABILITACJA ZAWODOWA INWALIDÓW I PRZEMYSŁ ORTOPEDYCZNY

53.

ZARZĄDZENIE Nr 71

MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 9 października 1958 r. Znak: O-05371 2664 58

w sprawie określenia sposobu dokonywania odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w państwowych wytwórniach protez.

Na podstawie § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych i usługowych (Dz. U. Nr 41, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowe wytwórnie protez, które spełnią warunki określone w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych i usługowych, dokonują odpisu dodatkowego na fundusz zakładowy w wysokości odpowiadającej 0,6% planowanego na rok 1958 osobowego funduszu płac za każdy procent poprawy rentowności.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Minister.
wz. T. Kochanowicz

V. KOMUNIKATY

54.

Komunikat o aktach normatywnych ogłoszonych w Dzienniku Ustaw i Monitorze Polskim.

1. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 29 sierpnia 1958 r. w sprawie warunków zdrowia wymaganych ze względów sanitarno-epidemiologicznych od osób wykonujących niektóre zajęcia zarobkowe (Dz. U. Nr 56, poz. 275, w szczególności § 1 pkt. 8).

2. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 29 sierpnia 1958 r. w sprawie zajęć, których wykonywanie jest zabronione osobom dotkniętym chorobami wenerycznymi (Dz. U. Nr 56, poz. 276, w szczególności § 1 pkt. 8).

3. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 29 sierpnia 1958 r. w sprawie zapobiegania szerzeniu zakaźnych schorzeń jelitowych przez ich nosicieli (Dz. U. Nr 56, poz. 277, w szczególności § 4 ust. 1 pkt. 5).

4. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 r. w sprawie uzgadniania działalności organów państwowych, instytucji i jednostek gospodarczych nie podporządkowanych radom narodowym z działalnością rad narodowych (Dz. U. Nr 59, poz. 296).

5. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 r. w sprawie obsadzenia i zmian na stanowiskach kierowników wydziałów prezydiów rad narodowych oraz kierowników przedsiębiorstw, zakładów i instytucji podległych radom narodowym jak również na niektórych innych stanowiskach pracowniczych (Dz. U. Nr 62, poz. 305).

6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie wykazu prac wzbronionych młodocianym (Dz. U. Nr 64, poz. 312).

7. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 10 października 1958 r. w sprawie zasad dokonywania potrąceń

z rent na pokrycie kosztów utrzymania rencistów przebywających w zakładach pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 315).

8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 października 1958 r. w sprawie ustroju i zakresu działania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia (D. U. Nr 65, poz. 319).

9. Zarządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 6 sierpnia 1958 r. w sprawie wstępnego stażu pracy absolwentów wyższych szkół ekonomicznych oraz wydziałów prawa (Monitor Polski Nr 70, poz. 410).

10. Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie zmiany zasad premiowania kierowców pojazdów samochodowych za oszczędność paliwa płynnego (Monitor Polski Nr 74, poz. 453).

11. Zarządzenie Ministrów: Oświaty, Kultury i Sztuki, Górnictwa i Energetyki, Komunikacji, Zdrowia, Rolnictwa, Pracy i Opieki Społecznej, Żeglugi i Gospodarki Wodnej, Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Sprawiedliwości oraz Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 2 września 1958 r. w sprawie wizytacji szkół zawodowych nie przejętych przez Ministra Oświaty (Monitor Polski Nr 74, poz. 435).

12. Zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 30 sierpnia 1958 r. w sprawie wydawania przez zakłady pracy zaświadczeń dla dokonywania zakupów ratalnych (Monitor Polski Nr 74, poz. 456).

13. Uchwała nr 362 Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie dysponowania rezerwą budżetu centralnego oraz przeniesień kredytów między częściami tego budżetu (Monitor Polski Nr 75, poz. 441).

14. Zarządzenie nr 201 Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 października 1958 r. w sprawie przenoszenia kredytów między paragrafami budżetu centralnego (Monitor Polski Nr 75, poz. 442).

15. Uchwała nr 512a Rady Ministrów z dnia 14 sierpnia 1958 r. w sprawie trybu postępowania przy ustalaniu wynagrodzeń za pracę i świadczeń wynikających ze stosunku pracy (Monitor Polski Nr 76, poz. 448).

16. Uchwała nr 564 Rady Ministrów z dnia 26 września 1958 r. w sprawie zatrudniania młodocianych przez zakłady pracy w celu nauki zawodu, przyuczania do określonej pracy i odbycia wstępnego stażu pracy (Monitor Polski Nr 78, poz. 453).

17. Zarządzenie Ministrów Przemysłu Spożywczego i Skupu oraz Pracy i Opieki Społecznej z dnia 1 października 1958 r. w sprawie określenia stanowisk roboczych w przemyśle rolno-spożywczym objętych wykazem prac wykonywanych w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uprawniających do zaliczenia do I kategorii zatrudnienia (Monitor Polski Nr 80, poz. 461).

55.

Komunikat o aktach normatywnych Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej nie ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym

1. Pismo okólne nr 69/22 Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 18 września 1958 r. w sprawie dodatkowych wyjaśnień niektórych przepisów dekretu o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. Zarządzenie nr 70 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 września 1958 r. w sprawie wynagradzania pracowników umysłowych zatrudnionych w państwowych wytwórniach protez.

3. Zarządzenie nr 74 Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 października 1958 r. w sprawie dodatku specjalnego dla pracowników zatrudnionych w Laboratorium Naukowo-Doświadczalnym Zarządu Przemysłu Ortopedycznego Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

Prenumerata roczna wynosi 36 zł, półroczna 18 zł, kwartalna 9 zł.

Prenumeratę należy wpłacać na konto w Narodowym Banku Polskim V O M. w Warszawie, konto 1529-91-639 na dochód bz. 24 Dz. 5 R. 19.